

NINA BAŽANTOVÁ, Tekstilie z hrobu kněžny Ludmily, Praha 1987, ss. 11.

Mały ten katalog zasługuje na szczególną uwagę, stanowi bowiem pierwszą opublikowaną informację o jednym z najdonioślejszych odkryć archeologicznych w dziedzinie europejskiego włókiennictwa X—XIV w. W 1981 r. otwarto grób św. Ludmiły, małżonki Bożywoja I, wyznawczyni chrześcijaństwa, zamordowanej w 920 r. w rezultacie niesnasek z synową po śmierci syna, Wratysława I. W grobie znaleziono pięć fragmentów tkanin. Część z nich wystawiono w czerwcu br. w pa-

łacu Lobkoviczów na Hradczanach. Wielka wartość zabytków nie pozwala na ich dłuższe eksponowanie w silniejszym oświetleniu. Autorka katalogu bardzo starannie podała pierwsze ustalenia co do poszczególnych fragmentów tkanin wraz z danymi o podobnych znaleziskach w innych krajach europejskich. Objętość katalogu nie pozwoliła jednak na bardziej szczegółową analizę technologiczną. Konieczne jest jak najszybsze opublikowanie tych wspaniałych znalezisk w większym opracowaniu z obszernym materiałem ilustracyjnym.

Dwie z omawianych tkanin to obszerne fragmenty dobrze przebielonego płótna lnianego. Jeden z nich, tkany splotem płóciennym, uzupełniono broszowanym wątkiem uzyskując wzór geometryczny; drugi, będący przednią częścią tuniki (ok. 1030 mm), przyozdobiono haftem krzyżkowym. Fragmenty te świadczą o dobrym poziomie miejscowego płóciennictwa w X w. Dwie tkaniny jedwabne z X w. pochodzą z Bizancjum. Ostatnia tkanina to lniane płótno z czarnym haftem datowane na przełom XIII i XIV w. Okryto nim szczątki księżnej Ludmiły po przeniesieniu ich do grobu w bazylice św. Jerzego.

I. Turnau